

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu (Iv 6,16-21)

Kad nastaje večer, siđoše Isusovi učenici k moru, uđoše u lađicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa još nikako k njima. More se uzburkalo od silnog vjetrova što je zapuhao. Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše se, a on će njima: »Ja sam! Ne bojte se!« Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah nađe na obali kamo su se zaputili.

Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Nakon što je nahranio mnoštvo u pustinji, Isus se povlači u osamu, kako bi u molitvi bio sa svojim nebeskim Ocem, a nakon molitve zaputio se je prema jezeru gdje su apostoli u lađici prelazili na drugu stranu u Kafarnaum.

Već se je smrklo, počela je oluja, a učenike je obuzeo strah jer Isus nije bio sa njima. Kad odjednom ugledaju Isusa koji, hodeći po vodi, dolazi k njima. Strah je postao još veći, jer misle da vide utvaru, duha, ali Isus ih umiruje riječima: »Ja sam! Ne bojte se!«. Isus ih umiruje onim riječima kako se je Bog objavio pojedincima u Starome zavjetu, kada im je objavljivao svoju volju. Prikladne su to riječi, jer ovdje je Isus sam utjelovljeni i prisutni Bog. On je vidljiva objava Boga Oca i zato nam ne treba ići drugdje tražiti spoznaju o Bogu. Potrebno nam je samo prihvatiti Isusa kako bismo imali sigurnost i čvrsto tlo pod nogama u svim kušnjama i životnim olujama. Ako smo u vjeri i povjerenju uz Isusa, tada nema mjesta strahu, jer će njegova blizina otjerati svaki strah, umiriti naša srca i podariti im mir. Zato nije čudno što se u Bibliji nalazi 365 puta napisano: „Ne bojte se!“, kako bi bez straha nasljedovali Isusa.

Biti Kristov, vjerovati Kristu i slijediti ga svojim životom, nije samo nekakva teorija, već je to konkretni život. To je život koji je nalik lađici u kojoj apostoli prelaze jezero; život zajedništva sa drugima, život briga, strahova i bezbrojnih životnih nedaća koje udaraju na našu životnu lađicu, ne bi li je potopili. Život koji ima smisla i sigurnost samo ako je usmjeren na Isusa. To je onaj život koji nam je donio sam Krist Gospodin u svojoj osobi. To je život koji ljubi, koji prašta, koji na zlo ne uzvraća zlom. Biti kršćanin je ustvari život koji uprisutnjuju samoga Isusa koji i danas želi po nama svijetom proći čineći dobro.

Putovanje apostola preko jezera slika je našeg životnog putovanja, koje se odvija između obale ovozemaljskog i obale vječnog života. Kako bi ta lađica našeg života sigurno došla na drugu stranu, potrebno je da u nju uđe sam Gospodin, a da naš pogled uvijek počiva na njemu. Sami na taj način ćemo biti sa Gospodinom i nakon naše smrti. Samo ako smo za ovozemaljskog života u neprestanoj povezanosti sa Gospodinom.

Poruka Evanđelja je jasna. Gospodin se uvijek brine za svoje; za svakoga od nas, pa i onda kada u to sumnjamo. Kada se u životu nađemo u bezizlaznim situacijama, Gospodin uvijek čini čudo, ako imamo dovoljno vjere i povjerenja u njega. On nam tada prilazi i po njegovim se rukama događa čudo, koje proizlazi iz njegova srca puna ljubavi i brige za nas. Dobro je uvijek znati da nam se Gospodin približava i da dolazi k nama kada se nalazimo u tjeskobi, nemiru ili strahu, možda ne na način na koji mi to očekujemo, ali on pronalazi načine da nas ohrabri i umiri, a to smo zasigurno bezbroj puta osjetili u svojim životima.

Evanđelje je jasno. Isus je Gospodar svijeta. Zato neka bude daleko od nas strah od ovoga svijeta i samoga Zloga, ako znademo da smo Božja djeca nad kojima neprestano bdiye ruka našeg nebeskog Boga. Potrebno je samo otvoriti oči vjere da prepoznamo Gospodina koji nam prilazi. A gdje ga možemo prepoznati kao onoga koji nam prilazi? Mnoštvo je načina na koji nam Gospodin prilazi u svojoj providnosti, ali na ovo pitanje možda nam najbolji odgovor daje Evanđelje o dvojici učenika koji na dan Isusova Uskrsnuća odlaze iz Jeruzalema u Emaus. Kada im se na njihovom putu pridružio Isus, nisu ga prepoznali sve do trenutka kada Isus za večerom uzima kruh, lomi ga i daje im ga za jelo. U toj gesti lomljenja kruha, prepoznali su događaj sa posljednje večere. Tada su ga prepoznali. Prepoznali su ga po toj gesti, po kojoj ga i mi danas prepoznajemo. U svakoj Euharistiji je prisutan Isus u kruhu koji lomimo, dijelimo i blagujemo. Svako Euharistijsko slavlje je mjesto i vrijeme kada nam Isus prilazi na čujan i vidljivi način. Zato je važno da mi, koji smo na putu vjere, koji smo puni sumnja, životnih nemira i nedaća, spoznamo da nam na taj način pristupa sam Gospodin i onda ćemo ga lako prepoznati u svojim konkretnim životnim situacijama i spoznati da nismo napušteni ili zaboravljeni već da smo uvijek u prisutnosti dobroga Boga.

Ali ponovno se moramo podsjetiti da njegove vidljive prisutnosti pod prilikama kruha i vina nema bez posvećenih ruku svećenika, kojima je Bog po sakramentu svetog Reda, dao moć da ga uprisutnjuju u ovome svijetu. Zato se u obredu ređenja novih svećenika pomazuju ruke pozvanih, jer svećeničke su ruke pomazane za Gospodina. On ih je izabrao da ga mogu utjeloviti i dodirivati u današnjem svijetu.

Danas smo zato pozvani moliti da Crkva nikada ne ostane bez posvećenih ruku svećenika koje će joj donositi vidljivu Kristovu prisutnost. Ali pozvani smo moliti i da svećenici budu istinski pomazanici Gospodnji. Oni koji su na sliku Isusa, koji je tu ne za sebe, već za druge. Da svojim životima budu utjelovljenje samoga Isusa. Oni koji se u svojoj ljubavi i poniznosti spuštaju do svakog čovjeka, da mu donesu Boga, da ga okrijepe i peru milošću i jakošću Božjom koja dolazi po svetim sakramentima. To je svećenički poziv i poslanje. To sve sam Isus čini nama u Svetoj Pričesti u kojoj se saginje nad nas poput majke nad svoje dijete, da liječi naše rane, strahove i tjeskobe, da nas očisti od naše prljavštine koju smo zadobili u našim padovima u grijeh. U svakoj Svetoj Pričesti, veliki i silni Bog spušta se u ovu našu dolinu suza i to po rukama svećenika.

Zato smo pozvani moliti za postojeća i nova duhovna zvanja, kako bi nam po njima Isus dolazio u Svetoj Pričesti kao prijatelj koji svakome od nas želi biti; kruh jakosti, hrana života vječnoga, mir duši, nada u našim strahovima i vjerni pratilac na našim životnim putovima. Zato molimo; Gospodine daruj nam novih svećenika, ali i redovnika i redovnica, a onima koji već žive u svetim duhovnim zvanjima, milost, da u svemu budu na tvoju sliku. Amen

---

Molitva vjernika

Pomolimo se Isusu Kristu, koji svoj narod vjerno vodi i hrani preko duhovnih pastira kojima je povjerio svoju Crkvu na putu prema vječnosti.

1. Gospodine Isuse, izvore i uzore služenja, vodi i blagoslovi; papu Franju, našeg biskupa Josipa, sve svećenike, đakone, redovnike i redovnice. Neka njihov život i njihovo služenje bude odsjaj tvoga lica i tvoje ljubavi za svakog čovjeka. Molimo te.
2. Žetva je velika, a radnika malo. Molimo te da pozoveš i pošalješ one koji će naviještati tvoju riječ, dijeliti sakramente i svojim životom svjedočiti evanđeoske vrijednosti po svetim duhovnim zvanjima. Molimo te.
3. Gospodine, ti si htio da sve naše obitelji žive po uzoru na tvoju Nazaretsku obitelj. Pomozi svim roditeljima da shvate da su suradnici tvoje milosti. Otvori ih daru novog života i udijeli hrabrosti da svojoj djeci pomognu ostvariti duhovni poziv. Molimo te.
4. Uskrsli Isuse, mnogi te još nisu upoznali, mnoge duše vape za tobom tražeći mir i utjehu u ovom nemirnom svijetu. Ti trebaš naše ruke, naš jezik, naša srca da bi te mnoga naša braća i sestre upoznali i povjerovali tvojoj ljubavi. Daj da budemo svjedoci tvoje Radosne vijesti. Molimo te.
5. Gospodine, molimo te da blagosloviš našu braću i sestre koji u vatrogasnoj službi nesebično daju svoje živote za obranu čovjeka u nevolji i zaštiti njegove imovine. Molimo te
6. Sve pokojne pape, biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, kao i svu našu pokojnu braću i sestre, osobito sve pokojne vatrogasce, primi u radost vječnoga života. Molimo te.

Gospodine Isuse Kriste, obećao si da ćeš ostati s nama do svršetka svijeta. Usliši nam molitve, ostani s nama i budi uz nas na putovima našeg života. Ti koji živiš i kraljuješ posve vijeke vjekova! Amen.

Molitva Blaženoj Djevici Mariji za duhovna zvanja

O sveta Majko Božja i premila Majko naša!
Ti si kraljica apostola, i pomoćnica kršćana.
Tvojem se materinskom milosrđu utječemo
da nam od Boga isprosiš mnogo novih duhovnih zvanja.
Ti sve možeš kod Božanskog Sina svoga,
našeg velikog Svećenika,
koji je sama sebe žrtvovao na drvu križa
za otkup i spasenje svijeta,
i još se žrtvuje svaki dan na našim oltarima.

Uslišaj molbu naroda svoga,
koji te ljubi i štuje od davnine kao svoju Kraljicu, Odvjetnicu i Majku.
Zagovaraj nas kod predragoga Sina svoga, Isusa Krista,
da nam se smiluje i da nam dadne mnogo svetih duhovnih pastira.
Budi u pomoći svim svećenicima, redovnicima i redovnicama,
blagoslovi ih u svetom radu za spasenje i posvećenje duša naših.
Amen!

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)